

Posudek vedoucího diplomové práce Tomislava Potockého „Odkouzlená demokracie na křižovatkách pozdní moderny (dvě německé koncepce)“

I. V posledních dekáдах je demokracie v centru soustředěné pozornosti různých společenských věd, jakož i filosofie. Zprvu v kontextu nadšení z jejího celosvětového šíření (typově *Francis Fukuyama*), později s důrazem na různě hodnocené dílčí typy (typově *Fareed Zakaria*), naposledy s upozorněním na krizová pnutí, leckdy ústící v posun někam, kde se dá o demokracii mluvit jen s výhradami (velká literatura o populistické vlně).

Česká literatura nezůstává v analýzách stranou, vesměs však jako referenční používá literaturu psanou anglicky, resp. překladovou. Poněkud opomíjené tak zůstávají jazyky, jež jsou přitom komunikačním prostředkem desítek milionů lidí žijících ve velkých kulturách, ať už jde o italštinu, španělštinu, francouzštinu, ba i naši sousední němčinu. Uvítat je tak třeba každý poučený vhled do prostředí nám blízkého, avšak navzdory tomu trochu přehlíženého. Překvapující může být, když takový navýsost poučený vhled nabídne diplomová práce.

II. *Tomislav Potocký* není samozřejmě typickým diplomantem, jelikož již vystudoval jiný obor, jemuž se také věnuje na akademické úrovni. Má tedy vzdělání a životní zkušenost, jimiž obvykle studenti nevládnou. Koneckonců i to patřilo k důvodům, proč jsem jej přizval do autorského kolektivu nedávno vydané knihy o populismu v kontextu demokratického právního státu. Tuto svou komparativní výhodu promítl i v předkládané diplomové práci, v níž opět vytěžuje svou dokonalou znalost německého prostředí a jeho společenskovední reflexe.

Diplomant zvolil relativně úzké téma (pohled dvou autorů na demokracii doby pozdně-moderní), což mu umožnilo jeho důkladné, vyčerpávající zpracování. Co se stylu zpracování týče, vystupuje diplomant v jakési dvojroli. V té první se vtěluje do představovaných autorů, jejichž dílo velmi plasticky líčí, v té druhé doplňuje postřehy desítek autorů dalších i své vlastní komentáře (průběžně i v Závěru). Není přitom sporu, že jeho vlastní pohledy na některé recepty obou autorů jsou spíše skeptické (blízký je mu *Udo di Fabio*).

Je-li hlavním účelem diplomové práce prokázat schopnost zorientovat se v pramenech a kriticky je zpracovat, uspěl autor na výbornou. Používá nicméně jazyka, který není právě čtenářsky nejprístupnější, ač je formálně bezvadný. Může to být drobnou slabinou, měla-li by být diplomová práce dopracována do podoby práce rigorózní, a to s ambicí následné publikace. Na druhou stranu, významná část současné sociologické produkce se přidržuje obdobného způsobu vyjadřování. Neotřelé je rovněž umístování vlastních stanovisek do poznámek pod čarou.

III. Autor postupoval zcela samostatně jak při výběru tématu, ve stanovení koncepce práce, tak v jejím naplňování. K pracovní verzi textu jsem měl nemnohé dílčí připomínky, jež diplomant zohlednil, nemám tedy, co bych mu vytknul. Diplomovou práci považuji za výjimečnou a doporučuji ji k obhajobě s hodnocením „výborně“.

V Praze dne 7. září 2020

prof. Jan Kysela